

Sygn. akt I C 387/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10.05.2022 r.

sprawy z powództwa (...) (...) (...) w W.

przeciwko T. G.

o zapłatę

I. Powództwo oddała.

II. Zasądza od powoda (...) (...) (...) w W. na rzecz pozwanego T. G. kwotę 287,00 (dwieście osiemdziesiąt siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt. I C 387/21

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) (...) w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego T. G. kwoty 1.158,49 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu podniósł, iż pozwany oraz poprzednik prawny powoda – (...) Sp. z o.o. w W. zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której pozwany winien był uiszczać stosowne opłaty w zamian za uzyskiwane świadczenia telekomunikacyjne. Pozwany nie wywiązywał się z tej umowy, wobec czego została ona wypowiedziana przez operatora telekomunikacyjnego, a sama wierzytelność przeniesiona na powoda.

Pozwany T. G. nie uznał powództwa, kwestionując zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia. W uzasadnieniu pozwany potwierdził wprawdzie, że z firmą (...) Sp. z o.o. w W. łączyła go umowa, ale jednocześnie wskazał, iż wywiązywał się z niej w sposób pełny. Pozwany dodał także, iż operator telekomunikacyjny wystawiał pozwanemu niczym nieuzasadnione faktury, a na reklamacje pozwanego w ogóle nie reagował.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28.06.2016r. pozwany T. G. zawarł z firmą (...) Sp. z o.o. w W. umowę nr (...), na mocy której (...) Sp. z o.o. w W. zobowiązał się do świadczenia usług telekomunikacyjnych w oparciu o 2 karty do telefonu i 1 kartę do Internetu. Za powyższe usługi pozwany zobowiązał się do uiszczania opłat miesięcznych w wysokości 105 zł brutto, a w przypadku aktywowania przez pozwanego opcji e-faktury oraz wyrażenia zgody marketingowej opłata ta ulegała obniżeniu o rabaty wynikające z taryfikatora firmy (...) Sp. z o.o. w W..

W dniu 08.01.2018r. pozwany T. G. zawarł z firmą (...) Sp. z o.o. w W. aneks do umowy nr (...), w którym strony ustaliły wysokość opłat na poziomie kwoty łącznej miesięcznej brutto 120 zł, na którą to sumę składały się: 20 zł abonamentu za 1 kartę do telefonu, 20 zł abonamentu za 2 kartę do telefonu, 40 zł za 1 pakiet S. 500 MB i 40 zł za 2 pakiet S. 500 MB. Aneks do umowy nie odnosił się w ogóle do karty do Internetu ani związanych z tym opłat.

W dniu 02.01.2018 pozwany uiszczył na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 135 zł tytułem opłat za usługi telekomunikacyjne, w dniu 05.02.2018r. zapłacił kwotę 133 zł, w dniu 01.03.2018r. – kwotę 136 zł, w dniu 05.04.2018r. – kwotę 122 zł, w dniu 03.05.2018r. – kwotę 120 zł, a w dniu 04.06.2018r. – kwotę 120 zł.

W dniu 06.06.2018r. firma (...) Sp. z o.o. w W. zablokowała pozwanemu możliwość realizowania połączeń wychodzących z jego obu numerów telefonu.

W dniu 22.06.2018r. (...) Sp. z o.o. w W. wystawił pozwanemu fakturę, w której wskazano kwoty bieżące 100 zł za kartę do Internetu, 40 zł za 1 kartę do telefonu, 40 zł za 2 kartę do telefonu i 10,19 zł za korzystanie z numerów specjalnych. W fakturze wskazano również okresy objęte rachunkiem: 20.06.2018r. – 19.07.2018r. abonament i 20.05.2018r. – 19.06.2018r. opłaty.

W dniu 22.07.2018r. (...) Sp. z o.o. w W. wystawił pozwanemu fakturę, w której wskazano kwoty bieżące 100 zł za kartę do Internetu, 20 zł za 1 pakiet S. 500 MB, 18,67 zł za niepełny okres za 1 pakiet S. 500 MB, 20 zł za 2 pakiet S. 500 MB i 18,67 zł za niepełny okres za 2 pakiet S. 500 MB. W fakturze wskazano również okresy objęte rachunkiem: 20.06.2018r. – 19.08.2018r. abonament i 20.06.2018r. – 19.07.2018r. opłaty.

W dniu 06.08.2018r. (...) Sp. z o.o. w W. wypowiedział pozwanemu umowę ze skutkiem na 19.09.2018r.

W dniu 22.08.2018r. (...) Sp. z o.o. w W. wystawił pozwanemu fakturę, w której wskazano kwoty bieżące 100 zł za kartę do Internetu, 20 zł za 1 pakiet S. 500 MB, 20 zł za 2 pakiet S. 500 MB. W fakturze wskazano również okresy objęte rachunkiem: 20.08.2018r. – 19.09.2018r. abonament i 20.07.2018r. – 19.08.2018r. opłaty.

W dniu 22.10.2018r. (...) Sp. z o.o. w W. wystawił pozwanemu fakturę, w której wskazano kwoty bieżące 100 zł za kartę do Internetu i 20 zł za 1 pakiet S. 500 MB. W fakturze wskazano również okresy objęte rachunkiem: 20.09.2018r. – 19.10.2018r. abonament i 20.09.2018r. – 19.10.2018r. opłaty.

W dniu 22.10.2019r. strony: (...) Sp. z o.o. w W. oraz (...) (...) (...) w W. zawarły umowę Sprzedaży (...) nr (...), mocą której (...) Sp. z o.o. w (...) przeniósł na rzecz powoda szereg wierzytelności, w tym wobec pozwanego.

dowód: zeznania pozwanego k 81

odpis k 5-6, 9-25

potwierdzenie przelewu k 65-70

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony wyżej stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań pozwanego oraz dokumentów złożonych do akt sprawy przez strony. Zauważyć przy tym należy, że strona powodowa nie kwestionowała w żaden sposób zeznań pozwanego, który dość jednoznacznie wskazał, że już w styczniu 2018r., zaraz po zawarciu aneksu do umowy z (...) Sp. z o.o. w W., operator zaczął wystawiać mu zawyżone faktury, a przedstawiane przez pozwanego prośby o wyjaśnienie nie spotkały się z żadnym odzewem tegoż operatora. Przede wszystkim jednak pozwany wskazał, że uiszczał co miesiąc kwoty, wynikające z aneksu do umowy oraz naliczanych opłat za korzystanie z numerów specjalnych. Wreszcie pozwany wskazał, że w dniu 06.06.2018r. został pozbawiony możliwości wykonywania połączeń wychodzących, co de facto oznaczało pozbawienie go możliwości korzystania z przedmiotowych kart telefonicznych. Mając na uwadze brak zastrzeżeń powoda do treści wspomnianych zeznań pozwanego oraz korelację tychże depozycji z bezosobowym materiałem dowodowym sprawy należało przyznać owym zeznaniom pozwanego przymiot wiarygodności.

Dalej – zauważyć też trzeba, że strony nie kwestionowały złożonych dokumentów, co sprawia, że Sąd mógł oprzeć się na ich treści (i zeznaniach pozwanego) przy formułowaniu wyroku.

Przechodząc do kwestii bardziej merytorycznych stwierdzić należy, że strona powodowa winna była w toku niniejszego postępowania wykazać nie tylko sam fakt istnienia umowy pozwanego z operatorem telekomunikacyjnym, ale również wysokość opłat, które pozwany winien był uiszczać w zamian za uzyskiwane usługi. Powód przedstawił umowę z 28.06.2016r., ale z umowy tej ostatecznie nie wynikała wysokość opłat – wysokość opłaty wskazana była bowiem łącznie za 2 karty do telefonu i jedną kartę do Internetu i to w opcji podstawowej czyli bez uwzględnienia rabatów za zgody marketingowe i e-fakturę. Nie wiadomo zatem czy pozwany takich zgód marketingowych udzielił i czy aktywował e-fakturę. Nie wiadomo też, czy otrzymał w związku z tym rabat w opłacie i jaki. Co więcej – nie wiadomo, jaką ostatecznie opłatę pozwany uiszczał w okresie do dnia zawarcia aneksu do umowy z tytułu korzystania z karty do Internetu. Ma to pierwszorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Nie ulega bowiem wątpliwości, że strony (pozwany i (...) Sp. z o.o. w W.) zawarły w dniu 08.01.2018r. aneks do umowy, mocą którego zmodyfikowały wzajemne relacje w zakresie kart do telefonu, a także wprowadziły pakiety S. 500 MB (2 szt.). Oznacza to, że w zakresie karty do Internetu strony nie modyfikowały umowy pierwotnej, a pozwany był dalej zobligowany do uiszczania jakiejś opłaty z tego tytułu. O ile zatem twierdzenia pozwanego co do opłat za karty do telefonu i pakiety S. 500 MB (łącznie 120 zł miesięcznie) znajdowały potwierdzenie w dokumentach, o tyle twierdzenia pozwanego, jakoby nie był obowiązany do uiszczania opłat za kartę do Internetu, takiego potwierdzenia w dokumentach już nie znajdowały. Brak uiszczania przez pozwanego opłat za kartę do Internetu po zawarciu aneksu do umowy stanowił zatem niewątpliwie naruszenie umowy łączącej go z operatorem telekomunikacyjnym i niewątpliwie też powodował narastanie zadłużenia pozwanego w stosunku do operatora telekomunikacyjnego. Tym niemniej jednak w realiach niniejszej sprawy powód, jako następca prawny (...) Sp. z o.o. w W., winien był wykazać wysokość owych opłat za korzystanie przez pozwanego z karty do Internetu, bo tylko w ten sposób możliwym było określenie wysokości owego zadłużenia. Powód wszakże powyższego wykazania nie uczynił. Konsekwencją zaniechania przez powoda owego obowiązku było oddalenie powództwa.

Jedynie na marginesie wspomnieć jeszcze trzeba, że przedstawione przez powoda faktury nie mogły stanowić podstawy ewentualnego uwzględnienia roszczeń z pozwu, bowiem po pierwsze opiewały na kwoty np. po 100 zł za korzystanie z karty do Internetu w sytuacji, gdy wysokość taka nie wynikała z umowy pierwotnej; po drugie opiewały na kwoty za abonament telefoniczny po wyłączeniu możliwości korzystania przez pozwanego z połączeń i po trzecie wreszcie – obejmowały okres abonamentu za korzystanie z Internetu po zakończeniu umowy (umowa została rozwiązana ze skutkiem na 19.09.2018r., a abonament za Internet został naliczony za okres od 20.09.2018r.). To sprawiło, iż przedstawione przez powoda faktury nie mogły znaleźć uznania w oczach Sądu orzekającego jako solidne podstawy do uwzględnienia roszczeń z pozwu.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w pkt I wyroku. O kosztach należało orzec po myśli art. 98 § 1 kpc, uwzględniając koszty po stronie pozwanego w wysokości 287 zł (270 zł wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego i 17 zł opłaty skarbowej o pełnomocnictwa).